

Det har været et mærkeligt år. Vi skulle have haft en premiere her i august, og netop i denne tid skulle vi have rundet af efter 20 forestillinger af "Hvem Ta'r Skraldet" - en forestilling om alt det affald vi producerer.

Men sådan sku det ikke være. I marts da "det" begyndte herhjemme, tænkte vi alle: nå ja, men vi skal jo først begynde efter påske! Men da vi nåede påske, måtte vi udsætte prøvestart og kiggede derefter frem mod 8. maj hvor kysten skulle være klar, men ak nej.. - og sådan gik det uge efter uge, måned efter måned, indtil vi til sidst kunne se, at vi ikke længere ku' nå det.

I 2018 havde vi opført "Robin Hood", haft 2500 tilskuere og pæn balance i regnskabet. Straks herefter sendte vi en byge af ansøgninger afsted og fik da også samlet 200.000 til "Hvem Tar Skraldet?" Det betød at vi fra december 19 og til februar 20, kunne præstere et nyskrevet manuskript og have en scenografi-model parat. Også prøveplanerne var klar og en aftale med kommunen om systue i Alexandre House indgået. Vi samlede skrald i lange baner, fik lavet et PR-design, og havde nu 10 kampklare syersker og 15 forventningsfulde spillere i kulissen.

Selvom det ikke blev til noget i år, kan vi glæde os over, at vi udskød forestillingen *inden* vi fik bygget scenografi og *inden* vi var midt i prøverne - så havde det næsten været endnu mere ærgerligt. Nu var det bare almindeligt ærgerligt, men i bestyrelsen ser vi sådan på det, at de forberedelser der er gjort, ikke er spildt!

Vi har ansøgt kommunen om at måtte overføre tilskuddet fra 2020 til næste år. Det er sådan, at kommunen har støttet med 150.000, hvoraf de 40 var til brug i 2019, og de 110 til brug i 2020. De sidstnævnte penge er nu hensat til os til næste år.

Den ene fond vi har fået støtte fra foruden kommunen er Konsul Georg Jorcks fond, og de har sagt ja til at vi gemmer de 30.000 de har givet os til næste år.

Det betyder, at vi satser på at opføre "Hvem ta'r skraldet" i august næste år, og vi har aftalt med kulturhuset at vi vender tilbage på samme måde som vi plejer. Hvordan corona-reglerne så ser ud til den tid ved vi ikke, og hvordan omlægningen af hele området ved slotspladsen og Langedam kommer til at indvirke på Kulturhuset ved vi heller ikke. Vi håber bare, at vi igen kan spille for fulde huse og at alle er vaccinerede.

Helt på den lade side har vi ikke ligget i bestyrelsen, vi har holdt de møder vi kunnet, og vi har sorteret skrald. Vi har sammen med Kulturhuset søgt om midler til et fælles projekt, nemlig sangcafeen "En lærke Letted" til opløftelse for især de ældre og ensomme.

I første omgang sagde kommunen nej, ret uforståeligt - men bio gik til Slots og kulturstyrelsen og skaffede pengene fra Coronapuljen, så den 1. 2., 8., og 9. august kunne Madam Mangor, hyret af Bio, sende to sangere og en pianist på scenen, og underholde folk i salen under overholdelse af alle corona-regler, og med opbakning fra en lille skare af vore medlemmer der tog sig af publikumsservice med den elegante rutine der er deres særkende. Tak til Ellen Asholt, Mette Brønden, Anni Blem, Susanne, Kirsten Schmelz og Kirsten Sundsvold, Lis Andersen og Karen Lisbeth og til Bente Axelsen der "kringlede" den så der var noget til kaffen.

Det var ikke det store antal publikummer vi kunne huse, den tid der var til at gøre reklame var kort og corona-reglerne skrappe. Men de tilbagemeldinger vi har fået fra de 120 tilskuere har været ualmindeligt smukke.

Nogle i Madammen har sikkert tænkt, hvorfor er der ikke flere af MMs spillere med? For det første var der ikke tid til at øve, så vi greb fat i Frida, Karen og Mads som havde de sange vi skulle bruge på deres

repertoire. For det andet: skulle vi have været flere på scenen, ja så havde vi haft endnu færre pladser i salen. Det sku' gå stærkt, og jeg synes det var vigtigt at MM fik vist flaget, nu da Hvem tar skraldet var blevet udsat.

Vi har virkelig glædet de mennesker der kom til Madammens optræden og kunne synge med. Vi synes det er flot af Kulturhuset at byde på sådan et arrangement i en vanskelig tid; det er der håb og god kultur i. Ikke mindst når vi kan fortælle, at der venter endnu 4 optrædener på to plejehjem i kommunen!

Baggrunden for sangcafeen "En lærke letted" - som havde undertitel "besat og befriet" - var ikke udelukkende corona-situationen, men også det faktum at 2020, er et særligt år. Det er 80 år siden besættelsen begyndte og 75 år siden vi blev befriet, og det har været meget svært, for ikke at sige umuligt for de der gerne ville mindes de forbandede år og fejre friheden, at samles. Jeg ved hvad krigen betyder for mange, og har ofte talt med mennesker der oplevede de tider og som i år har følt, at her var nogle meget vigtige begivenheder i deres liv som de ikke kunne mindes i fællesskab, og erfaringer der var blevet endnu sværere at give videre.

Som sagt sagde Kulturudvalget først nej til Madammens ansøgning, men det lykkedes dog siden at hive 10.000 ud af dem til projektet. De penge er ikke brugt og skal anvendes, så endnu flere kan få glæde af "En lærke letted". Det bliver muligvis på Kulturstationen i Humlebæk, og måske udvider vi med et kor hvis forsamlingsreglerne giver mulighed for at være flere på scenen.

Mht. fremtiden, så er "Hvem ta'r skraldet" på planen i 21, men vi skal jo ikke glemme at 2022 er 300 års jubilæum for Fredensborg Slot, og at Gl. bio fylder 100 i år 2023.

Vi har mistet et par medlemmer i årets løb. Gode folk som er gået bort - de har kendt Tove Mathiesen ved hvad hun har betydet - især i madammens første år, hvor hun og Vagn åbnede deres lader på gården i Toelt for vore hestevogne og kulisser.

En anden sej kvinde som vi også kommer til at savne er Helle Ottesen, Hun boede lige på den anden side af vejen og stillede altid op sammen med Ib når der skulle bygges og sælges i cafeen. Vi sender ham gode tanker.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at nævne, at den ene af vore to æresmedlemmer - en fyr ved navn Tom McEwan - er blevet 80 år og ham fik vi fejret med flaske og hyldest. En anden frisk fyr er Per Wilkens som også har holdt en stor rund dag, og det gælder også vores dirigent her ved generalforsamlingen i dag Per Kruse, samt hans hustru Mette, som godt nok kun blev syvti, ligesom den kære Bente Axelsen der fyldte for et par uger siden! Dejlige mennesker vi ikke vil undvære, så de har bare at holde sig i live! Stort tillykke til alle - og undskyld til alle dem jeg har glemt - og tillykke til dem jeg ikke har hørt om!

Sidst, men ikke mindst, en tak til Verner Kruse Petersen, for rigtig mange år som kasserer og medlem af bestyrelsen. Verner har foruden at stille sig til rådighed på scenen, været vores forbindelse til politi, bank, paymobil og en masse andet. Nu overtages hans plads i bestyrelsen af Poul Erik Sørensen, som vi ønsker velkommen ombord.

Lad mig slutte med en tak fra bestyrelsen til alle medlemmer, og med en tak fra mig selv til bestyrelsen med håbet om, at vi har fuld fart på komedien i 2021!